

Налепа А.О.

студентка,

Волинський національний університет імені Лесі Українки

НЕВСТИГАЮЧІ УЧНІ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Низькі успіхи в освіті – загальна проблема. Приблизно 12,5% учнів мають труднощі у навчанні. Кожен вчитель може помітити, що не завжди легко заохотити школярів до навчання, і що деякі з них не виправдовують сподівань. То як вчитель може вирішити цю досить поширену проблему?

Проблема, яка стоїть перед вчителями – допомогти учням досягти оптимального навчання (розуміння та вміння використовувати знання на практиці) з високоякісним змістом. Дослідження показують, що існує чимало причин відставання у навчанні:

– біопсихічні (спадкові особливості, задатки, здібності, особливості характеру);

– недоліки фізичного та психічного розвитку (слабке здоров'я, недорозвинута пам'ять і мислення, нерозвинуті навички початкової освіти);

– недостатній рівень вихованості (немає інтересу до навчання, почуття обов'язку, слабка сила волі, недисциплінованість);

– недоліки діяльності школи (відсутність у класі атмосфери поваги до знань, недоліки в методиці викладання, недостатня організація індивідуальної і самостійної роботи учнів, байдужість і слабка підготовка вчителя);

– негативний вплив сім'ї (погані матеріальні умови життя сім'ї, негативне ставлення батьків до школи і навчальної діяльності дітей, відрив дітей від навчальної праці та ін.) [3, с. 423].

Дізнавшись, що є причиною відставання учня можна приступати до вирішення проблеми. Потрібно розуміти, що потрібен час, щоб сформуванню стратегії для невстигаючого учня. На додачу до цього, кожен школяр потребуватиме іншого підходу.

Рівень відставання можна виміряти багатьма способами, використовуючи ряд критеріїв. Деякі найвідоміші способи:

– проходження тесту, щоб з'ясувати, наскільки учень є обдарованим;

– перевірка учнів у групах. Коли спостерігається закономірність постійного зниження результатів тестування групових досягнень, можна швидко визначити того, хто не досяг успіху;

– спостереження. Вчитель знає, як зазвичай поведуться його учні і коли їх поведінка змінюється.

Нижче подані кілька стратегій, спрямованих на зменшення недосягнень учнів.

1) *Підтримуючі стратегії*. Це методики в класі, які дозволяють учням відчувати себе залученими. Вони відчують себе частиною «сім'ї». Необхідно залучати школярів до вироблення правил, прийняття важливих рішень, спільного встановлення покарань та винагород, обговорення стурбованості учнів, створення заходів на основі їх потреб та інтересів і так далі. У цій стратегії часто використовуються системи винагород.

2) *Внутрішні стратегії*. Тут учнів слід мотивувати внутрішньо. Як тільки школярі захочуть слідувати своїм мріям або власним цілям, вони будуть працювати більше. Якщо вчитель покладе свої цілі та мрії на їх плечі, це не спрацює. Створення класної кімнати, яка запрошує на позитивне ставлення, швидше за все, сприятиме досягненню в навчальній діяльності. У класах такого типу вчителі заохочують не лише успіхи, а й спроби. Учень, який хоче вчитись, найкращий учень, якого вчитель може уявити, навіть якщо навчання не завжди проходить гладко. Інша стратегія полягає в тому, щоб дозволити учням оцінювати власну роботу перед тим, як отримати оцінку від вчителя. Самооцінювання відображає очікування учня від своєї роботи.

3) *Стратегії виправлення*. Учні не ідеальні, усі мають свої слабкі і сильні сторони, а також соціальні, емоційні та інтелектуальні потреби. Необхідно використовувати корекційні методи навчання, щоб дати учням шанс досягнути кращі результати у своїх сильних сторонах та інтересах. Виправлення повинно відбуватись в безпечному середовищі, в якому помилки вважаються частиною навчання.

4) *Стратегія 5 C's* – Control (контроль), Choice (вибір), Challenge (виклик), Complexity (складність) і Caring (турбота) [2].

Control (контроль) – надати учням контроль над ним, що вони дізнаються.

Choice (вибір) – дати учням можливість вибору того, що вони дізнаються. Дати ряд вправ, які вони можуть вибрати.

Challenge (виклик) – дати завдання робити те, до чого учні не звикли. Бути більш креативним, дати їм додатковий виклик і винагородити їх, коли знайдуть рішення. Учні все ще мають вибір не робити цього.

Complexity (складність) – не робити вправи надто легкими. Вирішення складних завдань викликає у учнів інтерес, якщо він має базові знання. Однак, якщо проблема занадто складна, її вирішення не буде мати задоволення.

Caring (турбота) – турбота щодо академічних результатів учнів та самих учнів.

Учням, які не досягли успіху, можна допомогти шляхом простих змін курсу та подачі матеріалу. Мотивація – це значна частина, яка допомагає школярам реалізувати свій найвищий потенціал. Для стимулювання у невстигаючих учнів позитивного ставлення до навчання необхідно залучати та розширювати їх можливості.

Список використаних джерел:

1. Academic Underachievement in Students with Learning Disabilities. URL: <https://www.verywellfamily.com/top-facts-on-underachievement-2162461> (дата звернення: 19.07.2021).
2. How to Structure Your Online Class for Inclusion: Two Principles for Fostering Engagement, Part 2. URL: <https://www.facultyfocus.com/articles/online-education/online-student-engagement/how-to-structure-your-online-class-for-inclusion-two-principles-for-fostering-engagement-part-2/> (дата звернення: 20.07.2021).
3. Волкова Н.П. Педагогіка. Київ : «Академвидав», 2007. С. 422–424.
4. Практична педагогіка виховання / За редакцією М.Ю. Красовського. Київ – Івано-Франківськ : «Плай», 2000. С. 112–123.
5. Савчин М.В. Педагогічна психологія. Київ : «Академвидав», 2007. С. 181–182.